**C U R T E A  D E  A P E L  N O R D**

Dosarul nr.1r-438/26 Judecătoria Ungheni
1-24086408-03-1r-15052026 Judecător: Anatolie Rusu

**D E C I Z I E**
**În numele Legii**
20 august 2026

Colegiul penal al Curții de Apel Nord,
În completul compus din:
Președintele completului, judecător Ghenadie Liulca
Judecători Aurelia Andronache, Ludmila Iarmaliuc

a judecat în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul procurorului delegat în Procuratura Ungheni, Oficiul Principal, Tatiana Prutean declarat împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din data de 24 aprilie 2026, prin care:

**Marin Țugulea**, IDNP: *****, născut la *****, domiciliat în *****, neangajat în câmpul muncii, studii medii incomplete, nesupus militar, anterior condamnat: - prin sentința Judecătoriei Ungheni din 26.12.2022 în temeiul art.179 alin.(1), 287 alin.(2) lit.b), 27,186 alin.(2) lit.b), c), 186 alin.(2) lit.b), c), d) și 186 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal la o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, iar în baza art.90 Cod penal se suspendă executarea pedepsei pe un termen de probă de 4 ani; - prin sentința Judecătoriei Ungheni din 27.12.2024 în temeiul art.186 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal, cu aplicarea art.85 alin (1) Cod penal la o pedeapsă sub formă de 4 ani închisoare, iar în baza art.90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani; - prin sentința Judecătoriei Ungheni din 27.12.2024 în temeiul art.287 alin.(1) Cod penal la o pedeapsă sub formă de 160 ore MNFC; prin sentința Judecătoriei Ungheni din 02.04.2026 în temeiul art.186 alin.(2) lit.b), c) Cod penal, cu aplicarea art.85, 87 Cod penal la o pedeapsă definitivă sub formă de 5 ani închisoare, cetăţean al Republicii Moldova,

-a fost recunoscut vinovat de săvârşirea infracţiunilor prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c) și 186 alin.(2) lit.c) Cod penal.

Termenele de judecare a cauzei:
-în instanța de fond: 05 august 2024-24 aprilie 2026,
-în instanța de recurs: 14 mai 2026-20 august2026.

Ținând cont de materialele prezentate instanței, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal, -

**C O N S T A T Ă :**

Prin sentința Judecătoriei Ungheni din data de 24 aprilie 2026 Marin Țugulea a fost recunoscut vinovat în comiterea infracţiunilor prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c) și art.186 alin.(2) lit.c) Cod penal, și i s-a aplicat o pedeapsă după cum urmează: în baza art.186 alin.(2) lit.c) Cod penal - închisoare pe un termen de 6 (șase) luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînschis; în baza art.186 alin.(2) lit.c) Cod penal - închisoare pe un termen de 6 (șase) luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînschis. În conformitate cu art.84 alin.(1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni prin cumul total al pedepselor aplicate i s-a stabilit lui Marin Țugulea pedeapsa sub formă închisoare pe un termen de 1 (un) an cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Termenul de executare a pedepsei sub formă de închisoare urmând a fi calculat din data devenirii definitive a sentinței. S-a aplicat în privința lui Marin Țugulea măsura preventivă, arestul preventiv, care se va calcula din momentul reținerii. Corpurile delicte: telefoanele mobile de model „Samsung Galaxy A21„ , „Xiaomi Redmi 7„ și „Samsung Galaxy A15„, care au fost transmise spre păstrare părților vătămate, Petru Bragarenco și Serafim Beschieru, urmând a fi lăsat în proprietatea acestora după intrarea sentinței în vigoare; două perechi de șlapi, de restituit proprietarilor după intrarea sentinței în vigoare. A fost admisă integral acțiunea civilă înaintată de către Serafim Beschieru. S-a încasat de la Marin Țugulea, IDNP: *****, născut la *****, domiciliat în ***** în beneficiul lui Serafim Beschieru, a.n.*****, IDNP: *****, domiciliat în ***** prejudiciul material în sumă de 2 600 (două mii șase sute) lei.

Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Marin Țugulea la data de 30 iunie 2024, ora aproximativă 02:30, aflându-se în *****, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestora, acționând prin intenție directă îndreptată la atingerei scopului său, ilegal, a pătruns în casa lui Bragarenco Petru din ***** de

unde, a sustras în mod ascuns un telefon mobil de model Samsung Galaxy A 21 cu prețul de 2000 lei și un telefon mobil de model Xiaomi Redmi 7 cu prețul de 1000 lei, cauzându-i părții vătămate o daună materială în sumă totală de 3000 lei.

*Tot el*, Marin Țugulea pe parcursul nopții, în ziua de 01 iulie 2024 spre 02 iulie 2024, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, a pătruns gospodăria lui Leu Leonid a.n.*****, din ***** și în mod ascuns, în timp ce victima Beschieru Serafim, a.n. *****, dormea pe un pat din ogradă, i-a sustras din buzunarele șorților aflați pe marginea patului, mijloace bănești în sumă de 2 600 lei și telefonul mobil de model ”Samsung Galaxy A15” în valoare de 3856 lei, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în valoare totală de 6 456 lei.

Prin acţiunile sale intenţionate Marin Țugulea a săvârşit infracţiunile prevăzute şi sancţionate de prevederile:

-art.186 alin.(2) lit.c) Cod penal - *furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, acțiune săvârșită prin pătrundere în încăpere.*

-art.186 alin.(2) lit.c) Cod penal - *furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, acțiune săvârșită prin pătrundere în încăpere.*

Sentința instanței de fond, a fost atacată cu recurs de către procurorul care a reprezentat învinuirea în fond, Tatiana Prutean, solicitând admiterea lui casarea parţială a sentinţei Judecătoriei Ungheni din 24 aprilie 2026 în partea referitoare la pedeapsa stabilită şi emiterea unei noi decizii prin care: a-l recunoaşte vinovat pe Ţugulea Marin de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit.c) Cod penal (episodul cu partea vătămată Bragarenco Petru) şi luând in consideraţie prevederile art. 79, $80^1$ Cod penal, a-i aplica o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis; a-l recunoaşte vinovat pe Ţugulea Marin de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit.c) Cod penal (episodul cu partea vătămată Beschieru Serafim) şi luând în consideraţie prevederile art. 79, $80^1$ Cod penal, a-i aplica o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracţiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate, a-i stabili lui Ţugulea Marin, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În argumentare, acuzarea a precizat că, instanţa a aplicat doar parţial normele legale favorabile inculpatului minor, respectiv art.70 alin.(3) şi art.$80^1$ Cod penal, însă a omis să le coroboreze cu prevederile art.79 Cod penal. O astfel de aplicare fragmentară a cadrului normativ a condus la stabilirea unei pedepse mai severe decât cea care s-ar fi impus în urma unei aplicări complete şi corecte a legii penale.

Colegiul penal reține că, potrivit prevederilor art. 447 Cod de procedură penală, (1) Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces.

(2) Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

În respectarea prevederilor sus menționate, Colegiul penal a comunicat părților despre dreptul de a depune o referință.

Părțile la proces, nu au depus referință.

Verificând motivele de fapt și aspectele de drept ale recursului, în raport cu lucrările cauzei, Colegiul penal, în conformitate cu art.449 alin.(1) pct.2) lit.b) Cod de procedură penală, prin admiterea lui, va dispune casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei în latura stabilirii pedepsei, cu adoptarea unei hotărâri noi, din considerentele ce succed.

Conform art.437 alin.(l) pct.$1^4$) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Conform art.448 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art.449 alin.(1) pct.2) lit.b) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: *rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situaţia inculpatului*.

Colegiul notează, că temeiul de drept pentru recurs constituie dispozițiile art.444 alin.(1) pct.9) Cod de procedură penală, în corespundere cu care, hotărârile judecătorești pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond în cazurile în care: ...s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege sau greșit individualizate în raport cu prevederile capitolului VII din Partea generală a Codului penal.

Colegiul penal reține, că prezenta cauză a fost judecată în prima instanță în ordinea prevăzută de art.$364^1$ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate de către organul de urmărire penală, asupra cărora inculpatul Țugulea Marin nu au avut obiecții și nu a solicitat administrarea unor probe noi. Prin prisma probatoriului administrat de către organul de urmărire penală, verificat și cercetat în ședința de judecată, instanța de fond a stabilit ca fiind dovedită pe deplin vinovăția numitului în comiterea infracțiunilor imputate în actul de învinuire.

Respectiv, constatând ca fiind dovedită fapta imputată inculpatului Țugulea Marin, Colegiul reține că prima instanță corect a reținut și just a calificat acțiunile criminale, pe când deliberând asupra categoriei și termenului pedepsei penale, nu a dispus calcularea corectă a pedepsei.

Colegiul arată că, sistemul dreptului penal stabilește pedepse relativ determinate (limite) și de ele trebuie să se conducă instanța de judecată la aplicarea pedepsei. Aceste limite sunt: minimum și maximum general sau cel special

prevăzut pentru fiecare infracțiune în textul incriminator. Depășirea acestora, adică aplicarea eronată a legii în ceea ce privește stabilirea unei pedepse inexistente, servește motiv de casare.

Colegiul penal, notează, că pedeapsa penală are ca finalitate restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenire săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea celui recunoscut vinovat, cât și a altor persoane. Totodată este remarcat faptul că pentru atingerea scopului pedepsei penale, legea penală stabilește anumite criterii generale și speciale de individualizare a pedepsei și acestea fiind obligatorii pentru instanța de judecată în procesul stabilirii și aplicării pedepsei.

Pornind de la premisa art.389 Cod de procedură penală, Colegiul penal reține că sentința de condamnare se adoptă în cazul în care, în urma cercetării judecătorești prin ansamblul de probe examinate de instanța de judecată, a fost confirmată vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii. Sentința de condamnare se adoptă cu stabilirea pedepsei care urmează să fie executată. Totodată, legea penală prevede posibilitatea pentru instanța de judecată de a decide în unele cazuri și în privința modului în care urmează a fi executată sentința, prin ce individualizează pedeapsa conform criteriilor speciale suplimentare.

Colegiul remarcă că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii.

Individualizarea pedepsei constă din obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Legea penală fixează cadrul legal în limitele căruia instanța de judecată efectuează operația de stabilire și aplicare a pedepsei infractorului.

Astfel, instanța de judecată stabilește tipul sau cuantumul pedepsei în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale din Partea Specială a Codului penal în baza căreia a fost calificată fapta ca infracțiune.

La individualizarea pedepsei, conform criteriilor generale de individualizare a pedepsei, instanța de judecată trebuie să respecte toate cerințele prevăzute de legea penală ce asigură aplicarea față de inculpat a unei pedepse echitabile, legale și individualizate.

Respectiv, potrivit art.61 alin.(1) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor, alin.(2) stipulând că pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea

condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Conform prevederilor art.75 alin.(1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. Totodată alin.(2) al articolului nominalizat stipulează, că în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvârşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci când gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Totodată deși instanța de fond just a constatat comiterea infracțiunilor de către *o persoană minoră*, totuși la stabilirea pedepsei lui Țugulea Marin a omis a indica asupra faptului că numitul beneficiază de regimul juridic special aplicabil minorilor prevăzut de Codul penal, precum și că sunt aplicabile prevederile art.70 alin.(3) Cod penal (reținând ca circumstanță atenuantă) potrivit căror legiuitorul a stipulat: (3) La stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvârşirii infracţiunii, nu a atins vârsta de 18 ani, termenul închisorii se stabileşte din maximul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracţiunea săvârşită, reduse la jumătate.

Ținând cont de circumstanțele de drept și personale ale inculpatul Țugulea Marin, cum este minoratul la momentul comiterii infracțiunilor imputate, Colegiul notează și faptul că de către instanța de fond la stabilirea și individualizarea pedepsei s-a omis a se face referire și la prevederile art.79 Cod penal care stipulează (1) ținând cont de circumstanţele excepţionale ale cauzei, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârşirea infracţiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracţiunii, de alte circumstanţe care micşorează esenţial gravitatea faptei şi a consecinţelor ei, precum şi de contribuirea activă a participantului unei infracţiuni săvârşite în grup la descoperirea acesteia, instanţa de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracţiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară

obligatorie. *Minoratul persoanei care a săvârşit infracţiunea se consideră circumstanţă excepţională*.

În sensul raționamentelor enunțate, Colegiul remarcă faptul că minorii nu au aceeași capacitatea de înțelegere și control ca adulții, astfel în cazul aplicării pedepsei, impune un tratament diferențiat în cazul comiterii unei infracțiuni de către un minor, care nu are o personalitate complet formată, având posibilitate de schimbare, prin urmare în cazul minorilor accentul la aplicarea pedepsei trebuie pus pe reeducare și reintegrare, nu pe pedeapsa propriu-zisă, iar închisoare pe termen lung, poate produce efecte negative.

În aceste împrejurări, Colegiul acceptă argumentul acuzării referitor la incorectitudinea calculării pedepsei penale în cazul lui Țugulea Marin prin prisma prerogativelor art.79 alin.(1) Cod penal, de rând ce acesta la momentul comiterii faptelor prejudiciabile era minor, a recunoscut infracțiunile imputate, a solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată, s-a căit în cele comise.

În opinia Colegiului penal, instanța de judecată corect a concluzionat despre necesitatea aplicării în privința lui Țugulea Marin a pedepsei penale sub formă de închisoare, însă, la stabilirea termenului acestuia instanța nu s-a condus de prevederile nominalizate.

Pe cale de consecință, Colegiul penal consideră că va menține pedeapsa sub formă de închisoare considerând că este una oportună în cazul lui Țugulea Marin, însă cu aplicarea prevederilor limitelor noi stabilite prin prisma art.70 alin.(3) și art.80[1], precum și prevederile art.79 alin.(1) Cod penal, ținând cont de săvârșirea faptei de către un minor, Colegiul găsește oportun a-i stabili lui Țugulea Marin pedeapsa închisorii pe termen de 3 luni pentru fiecare episod, prin prisma prevederilor art.84 al.(1) Cod penal definitiv-4 luni, pedeapsa fiind în raport cu fapta comisă de inculpat și cu personalitatea acestuia.

Aici urmând a se reține că:

-Țugulea Marin anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Ungheni din 26.12.2022 în temeiul art.179 alin.(1), 287 alin.(2) lit.b), 27,186 alin.(2) lit.b), c), 186 alin.(2) lit.b), c), d) și 186 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal la o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, iar în baza art.90 Cod penal se suspendă executarea pedepsei pe un termen de probă de 4 ani; - prin sentința Judecătoriei Ungheni din 27.12.2024 în temeiul art.186 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal, cu aplicarea art.85 alin (1) Cod penal la o pedeapsă sub formă de 4 ani închisoare, iar în baza art.90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani; - prin sentința Judecătoriei Ungheni din 27.12.2024 în temeiul art.287 alin.(1) Cod penal la o pedeapsă sub formă de 160 ore MNFC; prin sentința Judecătoriei Ungheni din 02.04.2026 în temeiul art.186 alin.(2) lit.b), c) Cod penal, cu aplicarea art.85, 87 Cod penal la o pedeapsă definitivă sub formă de 5 ani închisoare;

- gravitatea infracțiunilor săvârșite de inculpat, care se atribuie la categoria de infracțiuni mai puțin grave (art. 16 alin. (3) Cod penal);

-vârsta tânără, și anume comiterea unor fapte prejudiciabile în perioada minoratului, fapt ce constituie, în temeiul art.79 alin.(1) Cod penal, drept circumstanță excepțională.

Deci, Colegiul penal constată că, în conformitate cu art.78 Cod penal, efectul existenței circumstanțelor atenuante prevăzute de art.76 Cod penal și efectul lipsei circumstanțelor agravante prevăzute de art.77 Cod penal, în acord cu prevederile art.79 Cod penal, impune aplicarea vinovatului pedepsei penale sub limita minimă a sancțiunii legii penale reduse conform prevederilor art. $80^1$ Cod penal.

Astfel, Colegiul conchide că, deliberând asupra categoriei și termenului pedepsei penale, a dat suficientă relevanță dispozițiilor art.7 Cod penal ce se referă la principiul individualizării ei, reieșind din caracterul și gradul prejudiciabil al faptei comise, personalitatea inculpatului și circumstanțele cauzei care îi atenuează sau agravează răspunderea penală.

La fel, s-a ținut cont în deplină măsură de dispozițiile art. art.61, 75 Cod penal ce determină scopul și criteriile generale de individualizare a pedepsei, reieșind din scopul pedepsei penale ce se referă la restabilirea echității sociale și corectarea celui vinovat, întru prevenirea de mai departe a activității infracționale, instanța, deliberând asupra categoriei pedepsei aplicate inculpatului urmând a se reține circumstanțele comiterii de către ei a faptelor penale, alături de personalitatea acestuia, care nu este la prima abatere de lege penală, anterior fiind supus răspunderii penale pentru infracțiuni similare.

Pe de altă parte, Colegiul penal a ajuns la această concluzie, inclusiv conducându-se după dezideratul potrivit căruia, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopului ei de corectare și a celui preventiv serios, prin acordarea posibilității celui vinovat să manifeste corectare și prin comportament exemplar să îndreptățească încrederea acordată, ținând cont în acest sens, inclusiv de personalitatea acestui, atârnarea față de fapta comisă și urmările survenite.

Colegiul penal reține, că în temeiul art.447 alin.(1) Cod de procedură penală, recursul se judecă fără prezența părților la proces, iar deciziile pronunțate în recurs sunt executorii din momentul pronunțării, respectiv, termenul pedepsei cu închisoare stabilit inculpatului Țugulea Marin, urmează a fi calculat din momentul reținerii acestuia.

În contextul celor descrise, ținând cont de aceste împrejurări şi având în vedere atât principiul prevăzut în art.4 Cod penal – umanismul legii penale, cât şi prevederile art.61 alin.(2) Cod penal, Colegiul penal ajunge la concluzia că, recursul declarat în latura aplicării unei pedepse mai blânde, urmează a fi admis, cu casarea sentinței în latura pedepsei aplicată inculpatului Țugulea Marin, rejudecând

cauza cu pronunțarea unei noi hotărâri, în rest, dispozițiile sentinței Judecătoriei Ungheni din data de 24 aprilie 2026, menținându-se fără modificări.

În conformitate cu prevederile art.449 alin.(1) pct.2) lit.b) Cod procedură penală, Colegiul penal,-

**D E C I D E:**

Recursul procurorului delegat în Procuratura Ungheni, Tatiana Prutean declarat împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din data de 24 aprilie 2026 în cauza penală privindu-l pe **Țugulea Marin**, se admite, cu casarea sentinței în latura pedepsei, rejudecarea cauzei în această parte și adoptarea unei noi hotărâri, după cum urmează.

**Țugulea Marin** considerat vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c) Cod penal, în baza art.79 alin.(1) și art.80[1] Cod penal i se stabilește pedeapsă închisorii pe termen de 3 (trei) luni.

**Țugulea Marin** considerat vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c) Cod penal în baza art.79 alin.(1) și art.80[1] Cod penal i se stabilește pedeapsă închisorii pe termen de 3 (trei) luni.

Conform art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial, al pedepselor aplicate, se stabilește lui Țugulea Marin, pedeapsa cu închisoare pe un termen de 4 (patru) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei de către **Țugulea Marin** urmează a fi calculat din 20.08.2026.

În rest, dispozițiile sentinței Judecătoriei Ungheni din data 24 aprilie 2026, se mențin fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței: Judecător: Judecător:

Copia corespunde originalului.